

[Dorte Bennedsen]

ges tæt af anklagemyndigheden med henblik på at indbringe egnede sager for Højesteret. Det mest interessante ved dette citat er unægtelig det, som justitsministeren ikke citerer, nemlig at rigsadvokaten afslutter sætningen med at sige: »inden der eventuelt tages initiativ til nye tilkendegivelser fra lovgivningsmagtens side.«

Hvis jeg var rigsadvokat, tror jeg nok, at ordet citatfusk ville være faldet mig ind, for det, rigsadvokaten jo giver udtryk for, er, at han ønsker, at Højesteret også for den grovere vold får mulighed for at afstikke det relevante niveau for straffe, og at det bør ske, inden Folketinget på ny tager stilling til ændringer i strafferammerne; det er i øvrigt et synspunkt, der også klart følges op af statsadvokaten fra Viborg.

Socialdemokratiet er enigt med rigsadvokaten i disse betragtninger. Det er kun 3 år siden, vi ændrede loven, og vi ved, at det tager tid, inden domstolene får fastlagt en praksis, hvorfor loven ikke bør ændres på ny, så længe den proces står på.

Nu vil ministeren formentlig om lidt gå herop og spørge, om Socialdemokratiet da slet ikke vil noget. Det vil vi! Vi vil sætte ind dér, hvor det både virker forebyggende og også tjener det vanskelige begreb, som hedder retsfølelsen. Folk med hang til vold skal vide, at hammeren falder, og at den falder omgående. Det er i enhver henseende demoraliserende, at der går lang tid, inden der falder dom, og igen måneder, inden den dømte kan komme til afsoning; i den forbindelse har jeg da også noteret mig, at statsadvokaten for Fyn gør opmærksom på, at ventetiden for afsoning af kortere frihedsstraffe er mærkbart forlænget efter lukning af arresthuse på Fyn.

Det er nu halvandet år siden, vi rejste en debat om ressourcer til domstolene og kriminalforsorgen ud fra den betragtning, at netop disse to instanser kan gøre en vægtig forebyggende indsats dels gennem en hurtig domfældelse, dels ved kriminalforsorgens arbejde i frihed for at forebygge recidiv. Hvad er der så sket siden? Justitsministeren taler om, at sagerne ved retterne skal søges fremmet med den nødvendige hurtighed. Denne hurtighed gælder øjensynlig ikke ministeriet selv, for i dag – halvandet år efter debatten – taler ministeren stadig om de igangværende overvejelser om

retternes ressourceforhold; kort sagt er der intet sket på dette område.

Men det er der til gengæld, når det drejer sig om kriminalforsorgen. Den har nemlig gennem de senere år dels fået pålagt en lang række ekstra opgaver og er dels blevet udsat for en række besparelser, og for 1993 ønsker ministeren at skære yderligere 50 stillinger væk. Resultatet er blevet, at den del af arbejdet, som er resocialiserende og forebyggende, men som jo også er den del, der kræver tid og mandskabsressourcer, er blevet reduceret in absurdum. Lad mig i den forbindelse også nævne de psykiatriske patienter, som desværre også spiller en rolle, når vi taler om vold, og som kriminalforsorgens folk nu åbent siger de ikke kan magte, bl.a. fordi der mangler relevante steder at anbringe dem.

De initiativer, der batter noget, er ikke lovgivningskrævende, men rent administrative beslutninger. Hvorfor har ministeren ikke handlet for længst? Hvorfor har han ikke givet domstolene mulighed for at udføre opgaverne på den måde, vi ønsker? Hvorfor har han ikke sikret kriminalforsorgen mulighed for at gøre en reel forebyggende indsats? Det ligger i hans hånd, men vi må konstatere, at han ikke har handlet.

Socialdemokratiets bud i dag til ministeren skal være: Giv domstolene og kriminalforsorgen sådanne vilkår, at de er i stand til at udføre det arbejde, vi ønsker af dem! Den besparelspolitik, der har været ført på disse områder, er kortsigtet og både menneskeligt og økonomisk uansvarlig, og følgerne af den er med til at krænke den tryghed ved og tillid til samfundsordenen, som ministeren i sin redegørelse ønsker at borgerne skal have.

Helge Adam Møller (KF):

Hvert år rammes et tusindtal af danskere af kriminalitet, tusinder berøres af indbrud, tyverier, vold og overfald, og igennem de sidste mange år har vi klart mærket en stigning i voldskriminaliteten, som gør, at alt for mange mennesker i Danmark føler sig usikre og utrygge, så denne stigning er med til at forringe deres livskvalitet.

Det Konservative Folkeparti finder udviklingen helt og aldeles uacceptabel. Vi bør ikke finde os i det, og derfor bør alle kræfter også fra Folketingets side sættes ind på at genskabe